

XVII-asis Pilaitės poezijos pavasaris „PAVASARIO DELNUOSE UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir rašytojo Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms.

Pilaitiškė Oneta Luskaja – kuria prozą ir eiles. Nemaža jos eilių publikuota Pilaitės poezijos pavasariams skirtuose leidiniuose. Labai dažnai jos eilėraščiai rezonuoja su tokių renginių credo.

Lietus nuplauna kojas
Ir veidus numazgoja,
Poezija šilta sušildo
Šaltą širdį
Ir stovi ji tvirtai
Nors jos kiti negirdi,
Nuo jos žmogaus širdis
Sušildo kito širdį.
Jį apsupa jausmų rūkai,
Veidelį numazgoja,
„Esu poetas aš, –
Šimtai kartų kartoja, –
Ir mano pareiga
Širdim brandint rytojų.
Vėl norisi dangaus
Ramias šviesas susirinkti,
Vis šviesti, šviesti tarp daigų,
Ir nenurimti,
Nors sako: gimti Žemėje
Poeto sielai prakeikimas!
Ją laisto žalias sodų vynas
Ir glosto kojas pasmerkimas..“.

Iš ciklo: „Pavasario delnuose upeliai sužydėjo“

Epilogas

Pavasario delnuos upeliai sušnabzdėjo
Pakilo debesim, susiplakė su vėjais,
Padovanojo mums giesmes
Už laiko suguldytas, nušvito širdyse
Džiaugsmingas sodų rytas.
Prisiminėm savus – toli išvažinėjo,
Užvėrė langines – su vėjais galynėjas.
Suneš audra šviesi prie liūdinčių
žvaginių,
Sūpuosis danguje virš mirštančios
Tėvynės.
Kas žodį jiems ištars?: „Ilgėjomės...
Ilgėjomės...“
Jau suarėm vagas – Tikėjimu
apsėjome...“
Šnabzdėkite maldas Savajam atgimimui.
Supinkite kasas Didžiajam subėgimui.